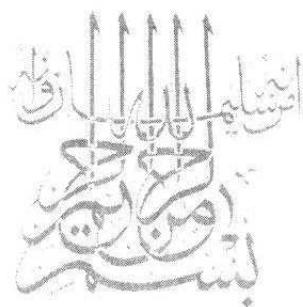

۲۱۸۹ ۳۴۸

سخن دست انتظامی وکردی و دوستی
در روای قصاید

سخن دست انتظامی وکردی و دوستی
جمعیت انتظامی و دوستی

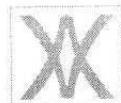
کتاب مهندسی پارسی

پارسی پارسی دوستی و دوستی و دوستی
دانشگاهی دانشگاهی دانشگاهی دانشگاهی

سرشناسه	- ۱۳۵۶	باری، مجتبی،
عنوان و نام پدیدآور		: تخلفات انتظامی و کلای دادگستری در رویه قضایی (جلد دوم)، نویسنده دکتر مجتبی باری.
مشخصات نشر	۱۴۰۰	: تهران: کتاب آوا،
مشخصات ظاهری	۹۵۱ ص	
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۳۴۶-۶۱۵-۹	
وضعیت فهرست نویسی	فیبا	
موضوع		: وکلای دادگستری -- ایران
موضوع		: آینین دادرسی مدنی -- ایران -- مقررات کیفری
موضوع		Civil procedure -- Iran -- Criminal provisions :
رده‌بندی کنگره		: فساد قضایی -- قوانین و مقررات -- ایران
رده‌بندی دیوبی		Judicial corruption -- Law and legislation -- Iran :
شماره کتابشناسی ملی	۷۵۵۲۲۲۳	

تخلفات انتظامی و کلای دادگستری در رویه قضایی

جلد دوم،

جمهوری اسلامی ایران

مؤلف:	دکتر مجتبی باری: ۰۹۱۲۱۵۹۸۹۰۹
ناشر:	کتاب آوا
چاپ و صحافی:	طیف نگار
نوبت چاپ:	اول - زمستان ۱۴۰۰
شماره‌گان:	جلد ۲۰۰
قیمت:	۱۸۵.۰۰۰ تومان
شابک جلد دوم:	۹۷۸-۶۰۰-۳۴۶-۶۱۵-۹
شابک دوره:	۹۷۸-۶۰۰-۳۴۶-۶۱۳-۵

نشانی مرکز پخش: تهران، خیابان انقلاب، خیابان ۱۲ فروردین، بن بست حقیقت، پلاک ۴، واحد ۴

www.avabook.com Email: avabook_kazemi@yahoo.com

شماره‌های تماس: ۰۶۶۴۶۱۱۵۸ - ۰۶۶۹۷۴۱۳۰ - ۰۶۶۹۰۷۹۹۱ - ۰۶۶۹۷۴۶۴۵

نشانی فروشگاه: اسلامشهر، خیابان صیاد شیرازی، روبروی دانشگاه آزاد، جنب دادگستری

شماره تماس: ۰۵۶۳۵۴۶۵۱

کلیه حقوق و حق چاپ متن، کپی برداری، طرح روی جلد، و عنوان کتاب، با توجه به قانون حمایت حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان برای انتشارات کتاب آوا محفوظ است و متخلفین تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

فهرست مطالب

۱۵	فصل پنجم: اختیار پروانه در صورت عدم وجود شرایط لازم
۲۵	فصل ششم: عدم تحویل پروانه در موارد تعليق
۲۹	فصل هفتم: وکالت با وجود سابقه قضایی
۲۹	مبحث اول: منظور از محل خدمت
۳۲	مبحث دوم: بازخید شدن قاضی
۳۴	مبحث سوم: منظر خدمت شدن قاضی
۳۵	مبحث چهارم: نحوه اعمال این محدودیت
۳۵	در خصوص قصاصات محاکم تجدیدنظر
۳۸	مبحث پنجم: نحوه اعمال مقررات این ماده در خصوص
۳۸	قصاصات شاغل در مراجع قضایی با صلاحیت قضایی کشواری
۳۹	مبحث ششم: مبدأ شروع ممنوعیت
۴۲	مبحث هفتم: تکلیف دادگاه‌ها در مواجهه با معدوریت
۴۳	مبحث هشتم: رویه قضایی
۴۷	فصل هشتم: رفتار خلاف شأن و شغل وکالت
۴۸	مبحث اول: اعمال منافی شأن وکالت
۶۹۳	مبحث دوم: اشتغال به مشاغل منافی شغل وکالت
۷۰۳	فصل نهم: عدم پی‌گیری کارهای معاهدت قضایی
۷۰۹	فصل دهم: عدم قبول اوراق کانون وکلای دادگستری
۷۱۱	فصل یازدهم: تجاهر به استعمال مسکر و افیون
۷۱۵	فصل دوازدهم: وکالت بدون تمدید پروانه
۷۱۵	مبحث اول: مبانی و مقاہیم تخلف

مبحث دوم: رویه قضایی	۷۲۱
فصل سیزدهم: تخلف از نظاماتی که کانون تعیین می‌کند	۷۲۵
مبحث اول: انجام امور وکالتی از	۷۲۷
سوی کارآموز بدون موافقت وکیل سرپرست	۷۲۷
مبحث دوم: عدم استفاده از فرم و کالتنامه مخصوص کارآموزان	۷۲۲
مبحث سوم: عدم استفاده از آرم کانون	۷۲۳
در سربرگها و لوگوی کانون وکلای در لباس	۷۲۳
مبحث چهارم: عدم پذیرش کارآموز	۷۲۴
و عدم آموش صحیح کارآموزان	۷۲۴
مبحث پنجم: اخذ وکالت بلاعزال از موکل	۷۲۸
مبحث ششم: تصدیق اوراق مربوط به دعاوی شخصی	۷۲۸
مبحث هفتم: درج عنوان غیرواقع در سربرگها و کارت ویزیت	۷۲۹
مبحث هشتم: عدم اظهار مستنداتی	۷۴۲
رسمی کانون وکلای ترد مقامات قضایی	۷۴۲
مبحث نهم: عدم درج شماره تلفن و آدرس در	۷۴۴
وکالتنامه‌های تنظیمی و یا دادخواستها و عرايض و لوایح	۷۴۴
مبحث دهم: عدم نگهداری پرونده‌های مختومه موکلین	۷۴۵
مبحث یازدهم: واجداری وکالتنامه به اشخاص غیر وکیل	۷۴۵
مبحث دوازدهم: تخلف از تکالیف کارآموزی	۷۴۶
مبحث سیزدهم: رویه قضایی	۷۴۸
فصل چهاردهم: عدم رعایت حسن رفتار کارآموزان وکالت	۸۶۹
ضمایم	۸۷۵
قانون کیفیت اخذ پروانه وکالت دادگستری (مصوب ۱۳۷۶/۰۱/۱۷)	۸۷۶
لایحه قانونی استقلال کانون وکلای دادگستری (مصوب ۱۳۳۲/۱۲/۵)	۸۸۰
آیین نامه اجرایی لایحه استقلال کانون وکلای دادگستری مصوب ۱۳۳۴	۸۸۷
بخش اول - انتخاب هیات مدیره	۸۸۷
بخش دوم - انتخاب هیات ریسیه و عامله کانون و وظایف آن	۸۸۹
بخش سوم - پروانه وکالت و کارآموزی	۸۹۰

۸۹۴	بخش چهارم - ترقیعات
۸۹۵	بخش پنجم - دادسرا و دادگاه انتظامی
۸۹۸	بخش ششم - تخلفات و مجازات آنها
۹۰۳	آئین نامه تعریفه حق الوکاله، حق المشاوره و هزینه سفر و کلای دادگستری مصوب (۱۳۹۸/۱۲/۲۸)
۹۱۱	دستورالعمل اجرایی تبصره ماده ۲۷ آئین نامه اجرایی ماده ۱۸۷ قانون برنامه سوم توسعه موضوع رسیدگی به تخلفات انتظامی وکلا و کارشناسان قوه قضائیه و اعمال مجازات‌های انتظامی دادسرا و دادگاه انتظامی (مصطفوی ۱۳۸۶/۰۴/۲۴)
۹۱۵	رأی وحدت رویه شماره ه ۱۳۸۷/۱۲/۱۸ ۹۴۱/۸۴/۱
۹۱۵	هیأت عمومی دیوان عدالت اداری
۹۲۱	آراء هیئت عمومی دادگاه‌های انتظامی کانون وکلای دادگستری مرکز
۹۴۲	شیوه‌نامه اجرایی فصل دوم دستورالعمل شماره یک طرح جامع رفع اطالة دادرسی مصوب ۱۳۸۴/۰۷/۳۰
۹۴۲	«تنظيم حدود اختیار وکلاء و کارشناسان در صلح و سازش»
۹۴۲	چهارشنبه ۲۵ اکتبر ۲۰۰۶
۹۴۲	بخش اول: تعاریف
۹۴۲	بخش دوم: قواعد
۹۴۴	بخش سوم - نظارت و پشتیبانی
۹۴۵	فهرست منابع و مأخذ
۹۴۵	قوانین و آیین نامه‌ها
۹۴۶	کتب
۹۴۸	مجلات و نشریات
۹۴۹	مقالات

بسم الله النور

مقدمه

امروزه نقش وکیل دادگستری در تحقیق امتیت قضایی، امری است که همه نظام‌ها و سیستم‌های حقوقی بر آن صحه گذاشته‌اند به طوری که می‌توان گفت بی‌تردید یکی از مبانی و پایه‌های فکری عدالت بکفری حضور شایسته وکیل در دادرسی‌ها است. حفظ حقوق متهم، کمک به برقراری یک دادرسی عادلانه بر مبنای موازین حقوقی و نقشی که وکلا، در ارتقاء رشد حقوقی یک جامعه دارند از پیامدهای مورد توجه، درخور و شایسته به نهاد وکالت و تأثیر آن در برقراری عدالت است.

حق دفاع از جمله حقوق فطری است که بشر از دیرباز آن را شناخته و اجرای کامل عدالت را در هر مخاصمه‌ای در گرو امکان استفاده کرده‌اند دعوا از امکانات دفاعی برابر، می‌دانسته و وکالت ابزاری بوده در جهت تحقق این هدف و تأمین یک دادرسی عادلانه که نهایتاً به ارضاء میل عدالت خواهی شر منجر گردیده است.

وکالت دادگستری موجودیتی غیرقابل انکار در جامعه امروز است. جهان امروز این واقعیت را پذیرفته است که دیگر نمی‌توان به لزوم وکیل در یک جامعه مدنی تردید کرد.

تاریخ تمدن و سرنوشت تکامل اقوام و ملل نشان می‌دهد که مساعدت حقوقی به مردم و راهنمایی آنان در این زمینه در مواردی که اختلافات مالی یا خانوادگی پیدا می‌نمودند و همچنین دفاع از آن‌ها در مواردی که به نقض آداب و رسوم یا ارتکاب جرمی علیه اجتماع یا اشخاص متهم گردیده و تحت تعقیب قرار می‌گرفتند هم زمان با داوری و قضا پا به عرصه وجود گذاشته است. این امر را برای اشخاص و به نام آن‌هایی که توانایی لازم را در این خصوص نداشتند کسانی انجام می‌دادند که از سنن و عرف‌ها، قوانین و احکام اگاهی لازم داشته‌اند.^۱

۱. کاتبی، حسینقلی، وکالت در دنیای قدیم، مجله کانون وکلای دادگستری مرکز، سال نوزدهم (۱۳۴۶)، شماره ۵، صفحه ۲۰۹-۱۱۴

زینده‌ترین لفظی که می‌توان برای کار وکالت برگزید واژه هنر است؛ چون در یک بررسی دقیق این گونه نتیجه‌گیری می‌شود که وکالت از کلیه مشاغل دیگر جداست و حالت و وضعی خاصی دارد که با هنر سازگارتر از دیگر نمودهای زندگی انسان است. تمام روابط حقوقی مردم را طی فرمول‌ها و مواد قانونی نمی‌توان پیش‌بینی نمود، هر موردی هم که متن قانونی وجود داشته باشد به خودی خود حل اختلاف نمی‌نماید؛ بلکه احتیاج به نظر یک نفر قاضی دارد و اوست که باید قانون را با حقیقت وفق دهد و هر جاییک قاضی باشد، وجود دو وکیل ضروری است. قوانین عالم وجود وکیل^۱ در دادگاه‌ها یذیرفته و حتی اساسی تشخیص داده‌اند. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز وجود وکیل^۲ به عنوان یکی از بنیادی‌ترین حقوق افراد با صراحة شناخته است. بدین ترتیب وکیل حق دارد در دادگاه حاضر شده از حقوق موکل خود دفاع کند مقدمات این دفاع چون تقدیم دادخواست‌های حقوقی و یا شکوانیه‌های جزایی و درخواست‌های مختلف به عنوان اذن در لوازم وکالت نیز مورد شناخت قرار گرفته و بداهت امر محلی برای شبهه ایجاد نمی‌کند.

پس از تصویب قانون تشکیلات عدلیه در مورخ ۲۷ تیرماه ۱۳۰۷ به جز وکلای مجاز، هیچ‌کس نمی‌تواند در جلسات محاکم عدالتی سمت وکالت مداخله نماید مگر به طور اتفاقی (سالی در سه دعوا) که این قانون طی بخش‌نامه‌ای به عموم محاکم مرکز از سوی وزارت عدلیه اعظم اعلام شد و فقط تا شهریور همان سال به محاکم فرست داد که وکیل رسمی یا موقت که از سوی اصحاب دعوا محاکم معزّی می‌شود، بیذیرند و از آن تاریخ فقط اشخاصی را می‌توان به سمت وکالت در جلسه محاکمه مداخله داد که دارای جواز مخصوص باشند.

بسیار دیده شده است که لواح و استدلال‌های متداعین غیرحرفه‌ای اکثراً مفصل و دارای حشو زاید و غیر مستند به دلایل ضروری و پرونده این گونه افراد دارای نقص بسیاری است که علاوه بر تضییع حق خواهان، موجب گیجی یا زحمت و تطویل کار دادگاه و باعث نارضایی مردم از دادگاه‌ها و قضات می‌گردد. از طرف دیگر قاضی نیز به دلیل آن که حق ندارد طرفین دعوا را، حتی اگر چه در دعوی ذی حق باشند، تلقین یا راهنمایی کند در مواردی که گذشت، امکان کمک و مساعدت ندارد ولو آن که عجز احد متداعین را در بیان حق ببیند.

در جرایم که لزوماً دادستان یک طرف قضیه است و با این‌را حقوق و قانون و تجربه به مقابله با متهم که مجرمیت او معلوم نیست، می‌آید و دادگاه نیز به جهت رعایت بی‌طرفی حق کمک به متهم را ندارد، لزوم شرکت یک شخص با تجربه به وکالت از متهم ضرورت پیش‌تری دارد. زیرا متهم معمولاً در کار قضائی بی‌تجربه است و عدالت اقتضا می‌کند که از طرف متهم نیز یک

آشنایی به قانون با حق دفاع از وی حضور داشته باشد، به ویژه که این متهم است که اگر محکوم شود، محازات می‌شود.

در مقابل وکلای دادگستری صاحبان حق هستند و بر طبق اصل ۲۲ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران حق دفاع از امنیت و مصنونیت شغلی خود را دارند. از سوی دیگر حرفة وکالت در همه کشورهای پیشرفت‌هه، پاسخ‌گوی یکی از مهم‌ترین نیازهای شهروندان یعنی دفاع از جان، مال، آزادی و حفظ حقوق مردم در دعاوی مدنی و کیفری است. به ویژه از هنگامی که حقوق مردم در کشورهایی چون انگلستان و امریکا به رسمیت شناخته شد و نخستین اعلامیه تفصیلی حقوق بشر در اوت سال ۱۷۸۹ از سوی مجمع نمایندگان مردم فرانسه صادر گردید، دفاع موثر از این حقوق در دستور کار دولت‌ها قرار گرفت و ضرورت حضور وکلای دادگستری را در دادرسی‌ها به نمایندگی از اصحاب دعوا و دفاع از حقوق متهمان در مرحله پی‌گرد و دادرسی روز به روز تقویت کرد. پشتیبانی از حقوق مردم به ویژه در مواردی که مقامات دولتی و دستگاه دادگستری در مقام تحاول به جان و مال و آزادی شهروندان بر می‌آیند مورد نیاز بیشتر دادخواهان است و در این شرایط تها وکلای دادگستری هستند که با داشتن استقلال و با تکیه بر دانش و تجربه و وجود خود به کمک مردم می‌شتابند.^۱

حرفة‌ی وکالت جزو استثنایی‌ترین مسائل افزاد است که تحت صابطه‌ی دقیق قانونی قرار دارد. وکیل دادگستری باید از نظامات مربوط به حرفة وکالت کاملاً آگاه باشد تا بتواند به تمام معنی و به نحو مفید و شایسته به شغل وکالت ادامه دهد. وکلای دادگستری از قدیم‌الایام افتخار دارند که هم واره برای تکمیل شرافت حرفة خود خداکثراً کوشش را بنمایند. شغل وکالت را یک خدمت روحانی دانسته تا حد قهرمانی بر اعتبار آن افزوده‌اند و از این رو همیشه این افتخار را داشته‌اند که نه تنها مردانی آزاد باشند بلکه آزادترین مردان بمانند و این کلمه آزادی که از زبان آن‌ها شنیده می‌شود معنی حقیقی خود را می‌رساند.

در خصوص مسئولیت وکیل دادگستری، کلیات شغل وکالت، مراجع انتظامی و آین رسانیدگی به تخلفات انتظامی، پژوهش‌های مختلفی در قالب مقاله و پایان‌نامه و تحقیقات و گزارش‌های علمی انجام شده است. اما تاکنون کتابی جامع در رابطه با مسئولیت انتظامی وکیل دادگستری و نحوه رسانیدگی به این تخلفات تالیف نشده تا وکلای محترم دادگستری با مراجعه به آن به مبهمات ذهنی خود پاسخ دهند و این است که ناخودآگاه درگیر تخلفات انتظامی

۱. کاشانی، دکتر سید محمد، (وکیل پایه یک دادگستری)، استقلال کانون وکلای دادگستری و دست آورده وکلای دادگستری ایران و جهان، مجله کانون وکلاء، شماره ۱۷۰، مهر ۱۳۷۹، صص ۲۵ تا ۲۹

می‌شوند. بنابراین به جهت اهمیت آثار و پیامدهای نگران کننده تخلفات وکیل دادگستری و تاثیرات مخربشان بر روند رسیدگی محاکم قضایی از یک سو و سلب اطمینان و اعتماد مردم از وکلای از دیگر سو و هم‌چنین بررسی جنبه‌های گوناگون تخلفات انتظامی و ضمانت اجرای آن ضروری به نظر رسید که نگارش اثر حاضر پاسخی مختصراً به نیازی مبرم است.

از اولین سال انتشار کتاب نظارت انتظامی کانون وکلای دادگستری، حدود ۱۰ سال می‌گذرد، آن زمان که شروع به تدوین مجموعه حاضر نمودم آن چه مرا باری نمود صرفاً یافته‌های علمی و غور در آثار و مقالات موجود و مطالعات حقوقی و صنفی بود که نهایتاً در این مجموعه گردآوری شد و تقدیم همکاران شریف و جامعه وکالت گردید و اتفاقاً به عنوان مجموعه‌ای کامل مورد استقبال قرار گرفت.

اما پس از آن و با استغلال کانون سرافراز البرز و شروع دومین دوره هیئت مدیره، حقیر توفیق خدمت در دادرسای انتظامی آن کانون را یافتم و در دوره بعد از آن نیز به عنوان قاضی شعبه دوم دادگاه انتظامی کانون وکلای دادگستری البرز قبول خدمت نمودم، طی این دوران بر یافته‌های عملی ام آن چنان افزود که در نگاهم به مسائل انتظامی تغییر شگرفی ایجاد شد، اما هر وقت تصمیم گرفتم متون این اثر را برای افتدهای عملی درآمیزم، بیم تصویب «لایحه جامع وکالت» و بلا تکلیفی ناشی از چرخش این لایحه در بین بهنهاد دولت و مجلس و قوه قضاییه، شوق شروع به اصلاحات را از حقیر سلب می‌نمود تا این که اخراج بررسی لایحه در دستور کار قرار گرفت تا شاهد بررسی و تغییر در قوانین پیشین وکالت باشیم.

بعد از توفیق خدمت در شعبه دوم دادگاه انتظامی کانون وکلای دادگستری البرز و مجالست با یار دیرین و رفیق شفیقمن حباب آفای آرش ذوالفقار (ریاست وقت آن شعبه) فرست ممارست مجدد آنچه تاکنون فقط نوشته بودم، نصیبم گردید و باعث شد تا باری دیگر قوانین و مقررات خاص وکالت را بیاموزم و با استفاده از رهنمودهای مشفقاته و دلسوزانه این استاد ارجمند، خود را بیازمایم و با این توفیق شوق اصلاح اثر حاضر رو به تزايد گذاشت و باری تعالی توفیق را رفیق راه ساخت تا بتوانم آن چه قبل با شیوه علمی صرف گردآوری کرده بودم به سلاح عمل بیارم و بار دیگر تقدیم جامعه وکالت نمایم، شکی نیست هیچ اثری را نمی‌توان خالی از عیب و نقص یافت، اما چشم امید به راهنمایی‌های مشفقاته همکاران و خوانندگان این اثر دوخته ام تا با تعکاس کاستی‌های مجموعه حاضر بnde را در اصلاح مجدد آن باری رسانند.

دیرزمانی بود که مشتاق موافقت مسئولان کانون وکلای دادگستری البرز در انتشار آراء انتظامی صادره در مراجحه دادرسرا و دادگاه انتظامی آن کانون محترم بودم که تا شروع دوره پنجم هیئت

مدیره آن جنان توفیقی نیافتم لکن با جلب اعتمادی که در این دوره حاصل گردید اعضاء محترم هیئت مدیره و خصوصاً ریاست محترم وقت استاد «دکتر حسین توفیضی» منت نهاده و موافقت خویش را در انتشار آراء صادره با حفظ محترمانگی اعلام و این جانب با همکاری نهادهای انتظامی کانون وکلای دادگستری البرز نهایتاً موفق به تدوین این مجموعه گردیدم.

مجموعه حاضر نه تنها اصلاح و بروز رسانی مجموعه قبلی با نام «نظرات انتظامی بر رفتار قضات دادگستری» بود که با همه سیم و امیدهای موجود در ابتدای سال ۱۳۹۶ به زیور طبع آراسته و به جامعه حقوقی تقدیم گردیده است، بلکه علاوه بر بیان مقررات و آیین و تشریفات دادرسی به تبیین اراء انتظامی با عنوان «رویه قضایی» ذیل هر مبحث سعی در بیان مطلب و تفهیم مسائل برای نوآموزان وکالت گردیده است البته لازم است به این مهم نیز اشاره گردد که در قسمت بیان رویه قضایی آن چه اورده شده است الزاماً نظر نویسنده این اثر نیست و صرفاً به بیان متن رای پرداخته و لو آن که در عمل و نتیجه با صادر کننده رای هم عقیده نباشیم.

در مجموعه حاضر با وجود تقویق خدمت انتظامی در بدنه دادسرا و دادگاه انتظامی سعی شده است تا مفاهیم و مبانی صدور اراضی که در طول یک دهه، مبنای صدور رای قرار گرفته است تبیین گردد که خود می‌تواند راهگشته تکمیل انتظامی در آن کانون و سایر کانونها باشد.

در این جا بر خود فرض می‌دانم از زحمات تمامی دادستانها، دادیاران، دادرسان و قضات شریف محاکم انتظامی کانون وکلای دادگستری البرز که در طول یک دهه فعالیت در حوزه انتظامی خوش درخشیده و منشاء خیر و برکت در حفظ شئون وکالت بوده‌اند تشکر و فدردانی نموده و خود را همواره مديون راهنمایی‌های استادانه این عزیزان می‌دانم و ترس آن دارم تا عزیزی را از قلم انداخته و حق مطلب را اداء ننمایم و گرنه حاضرم از تک تک این ارجمندان با ذکر نام قدردانی نمایم که وقت خود را فدای تعالی این کانون همیشه سرافراز نموده‌اند.

آن چه پیش رو دارید بیان رویه قضایی انتظامی است که حاصل قلم فرسابی قضات شریف مراجع انتظامی کانون وکلای دادگستری البرز از بدوان تشکیل تا پایان سال ۱۳۹۸ است و یقین دارم آن چه از مطالعه این آراء حاصل خواهد شد، جز یقین به تدبیر مدبرانه این دوستان نخواهد بود، البته به جهت تلطیف مباحث قلی از ورود به هر عنوان تخلف، کوشیده‌ایم مقدمه‌ای در خصوص بیان مطلب و عنوان عنصر قانونی و مادی تخلف آورده و پس از آن به بررسی رویه قضایی انتظامی بپردازیم و سعی کرده‌ایم تا با جمع آوری آراء پرمغز و استدلالی در خصوص هر مبحث خواننده را به عمق مطلب آگاه سازیم هر چند در برخی آراء نظرات متفاوت و متهافت دیده می‌شود که البته به غنای مجموعه خواهد افزود، ولی ذکر این مطلب ضروری است که

استدلالهای ذکر شده در متن آراء منتشر شده الزاماً عقیده نویسنده نیست چه بسا با برخی آراء از لحاظ نتیجه مخالفتهایی نیز وجود داشته باشد لکن هوده این نوع تدوین، آشنای خواننده با رویه متفاوت و غالب انتظامی در این کانون وزین خواهد بود.

شکی نیست حفظ شرافت جامعه و کالت، بعنوان گوهر زرین این شغل، امید و آروزی همه دست اندر کاران محکم انتظامی است و از دیرباز شنیدهایم که «حفظ حرمت امامزاده با متولی آن است»، اما متساقنه وجود و ظهور وکیل نمایانی در این جامعه شریف، که به نام وکیل دادگستری، موفق به اخذ پروانه وکالت می‌شوند، بزرگترین مخاطره این شغل است که باید بدان توجه جدی نمود. مهمترین ویژگی قضاط محکم انتظامی تسبیت به سایر قضاط این است که از بین همکاران خود گزینش شده و برای آنان قضاوت می‌نمایند که البته نباید فراموش کرد که با درایت تمام در بی آنند که شرافت این شغل را حفظ نمایند. این ماییم که باید توجه داشته باشیم که مبادا روزی «شرفت» شغلمان «شر» و «آفت» انسانیت‌مان گردد و فراموش نکنیم که حکمت وزیدن باد، رقصاندن شاخه‌ها نیست، امتحان ریشه‌هاست.